

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB11 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB11 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb11-txt-shoot-n53.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB11:53

#

Hele Productiviteten med Tilføiende af de to
Afhandlinger af H. H.

Opfattelsen af hele Forfatterskabet (som den findes saa vel i: *een Note betræffende min Forf. V*, som i tre Noter betræffende min Forf. V, og i *Synspunktet for min Forf. V.*) sigter definitivt paa Taler ved Altergangen om Fredagen.

Saaledes er ogsaa hele Structuren. De 3 *gudelige Taler* ere senere og ere bestemte til at ledsage andet Oplag af *Enten - Eller* for at marquere Forskjellen mell. hvad der bydes med Venstre og hvad der bydes med Høire.

De *tvende ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger* høre ikke saaledes med til Forfatterskabet, de ere ikke et Moment i den men ere et Point de vüe. Skulde der standses saa ville de være som et Punkt man projekterer forud for at standse derpaa. De indeholde ogsaa den apparente og den virkelige Høide: en Martyr ja en Apostel - og et Genie. Men forsaavidt der i *Afhandlingerne* selv søges noget til Oplysning om mig, saa er jo Oplysningen den: at jeg er et Genie - ikke en Apostel, ikke en Martyr. Den apparente Høide er taget, for desto nøiagtigere at bestemme den virkelige. Bestemmelsen: Genie er for de fleste Msker saa vidtløftig, at det kan betyde Allehaande; just derfor var det af Vigtighed at bestemme dette Begreb, som i disse to *Afhandlinger* er blevet bestemt ved Hjælp af at bestemme Det, som er uendelig kvalitativt Høiere.

Saaledes har de *to Smaa-Afhandlinger* rigtig Charakteren af et Signal. Men det er dialektisk. Det kunde betyde: her er Standsningen; og det kan betyde: her er Begyndelsen, bestandigt dog saaledes, at det jeg for Alt har at vogte paa, er, at jeg ikke afstedkommer Begrebs-Forvirring, men bliver mig selv tro i at være hverken mere ell. mindre end et Genie, ell., at være en Digter og Tænker med et kvantitativ Mere af at være det man digter og tænker end ell. en Digter og Tænker har. Et kvantitativt Mere, ikke et kvalitativt Mere; thi det qualitative Mere er: Sandheds-Vidnet, Martyren, hvad jeg ikke er. Og endnu kvalitativt Høiere er Apostelen, hvad da ikke mere er faldet mig ind at være end at jeg var en Fugl; jeg skal vel vogte mig for Blasphemier, og for bespottelig at forvirre den religieuse Sphære, hvilken jeg just af yderste Evne stræber gudfrygtigt at hævde og betrygge mod en forvirret og formastelig Tænkings Løragtighed.